

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: I den Diskussion, der har været ført her i disse Dage angaaende Spørgsmaalet om den Arbejdsløshed, der var i 1918, sammenlignet med den Arbejdsløshed, der er nu, er vi nu endelig naaet dertil, at den højtærede Minister dog ogsaa har faaet Øje paa, at den Gang var der en Hindring for at sætte Arbejder i Gang, som ikke er der nu, nemlig den, at Tilførslerne af Raastoffer var standset. Den højtærede Minister siger, at alligevel kunde der have været sat Arbejder i Gang i stort Omfang. Ja, og det blev der, og i hvert Tilfælde staar de to Ting fast, som jeg nævnte, og som den højtærede Minister ikke søgte at rokke ved, nemlig at der var anvendt 139 Mill. Kr. til kommunale Arbejder med Statstilskud, og at Virkningerne af disse var, at Arbejdsløsheden i 1918 hurtigt tog af. Jeg tror, at det, naar man ser det i Forhold til den Kendsgerning, at den nuværende Regering efter et Aars Forløb nu først begynder at organisere Kræfterne paa det Omraade, og at Arbejdsløsheden i denne Sommer i Stedet for at aftage som i 1918 har holdt sig, giver tilstrækkelig Baggrund for mig til at rette Beprejelser paa dette Omraade mod Regeringen.

Maa jeg dernæst sige til den højtærede Minister, at det er ganske galt, at jeg var ved at gaa bort fra den Forhandlingsvillighed angaaende et bestemt Punkt, som jeg havde vist forleden. Jeg har overfor den højtærede Minister maattet sige, at han havde misforstaaet mig paa et Punkt. Jeg udtalte forleden, at ønsker den højtærede Minister en Ændring i den nugældende Ordning, som kan skabe et endnu nøjere og navnlig mere praktisk Samarbejde mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, er vi fra vor Side rede til at medvirke dertil. Det opfattede den højtærede Minister, som om det var et nøjere Samarbejde end det, den højtærede Minister havde foreslaaet. Det var da min Pligt at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at han havde misforstaaet mig.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at det var ganske utilbørligt — det var Mening —, naar jeg havde sagt, at han havde vist Hjælpeløshed i Spørgsmaalet Mindsteløn eller Minimalløn. Jeg skal sige derom, at det er selvfølgelig rigtigt, hvad den højtærede Minister siger, at der under

Udarbejdelsen af et Lovforslag er Udtryk, der ændres fra Gennemgang til Gennemgang, men naar den højtærede Minister siger, at man ændrede Udtrykket Minimalløn, da man var blevet bekendt med, hvad der teknisk laa i Udtrykket, saa er det, jeg siger, at der ligger ikke i mine Udtalelser en Beprejdelse, fordi man ændrede dette Udtryk, men dette, at den højtærede Minister ikke oprindeligt var klar over, hvad der teknisk set laa i det, gav mig Anledning til og var Baggrunden for min Paapegen af den højtærede Ministers Hjælpeløshed — selvfølgelig ikke hans personlige Hjælpeløshed, thi jeg har det Indtryk, at den højtærede Minister altid, om ikke ved Argumenter saa paa anden Maade, forstaaer at hjælpe sig —, men det var altsaa Hjælpeløshed saglig set....

Anden Næstformand (Parkov): Tiden for en kort Bemærkning er omme.

Dahlgaard: Saa maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning til.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Stengaard-Kirkegaard: Jeg synes, det er i højeste Grad inkonsekvent, naar det ærede Medlem Hr. Stauning begynder sin Tale med at takke for Forhandlingsvillighed fra visse Medlemmers Side og saa ender Talen med at paastaa, at den Arbejdsløshedslov, som der her er fremsat Forslag om, er en Trusel mod de arbejdsløse. Jeg kunde have Lyst til at sige til den højtærede Minister, at der er ingen Grund til at blive forskrækket, fordi man staaer overfor en saadan Paastand. En lignende Paastand stod den radikale Regering overfor i 1918, endogsaa da den havde det ærede Medlem Hr. Stauning til Arbejdsminister. Da han i 1918 fremsatte Forslag om en Arbejdsløshedslov, blev der afholdt Demonstration og udtalt af de arbejdsløses Ordfører ordret saaledes: „Denne Arbejdsløshedslov svinebinder Arbejderne“. Det paastod man overfor den radikale Regering i 1918, men det var urigtigt. Men det er lige saa urigtigt af det ærede Medlem Hr. Stauning, der ganske vist har gennemgaaet den Forandring, at han fra at være Minister er blevet Ordfører for Oppositionen — det er jo egentlig det væsentligste, der er sket i dette Forhold —, det er lige saa urigtigt, naar det ærede Medlem paastaar, at dette Forslag til Arbejdsløshedslov er en Trusel mod de arbejdsløse; thi det faktiske er